



ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..



פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

יִמְקַנְהָ רַב הָיָה לְבָנֵי רְאוּבֵן וְלְבָנֵי גָד (במדבר לב. א)

מובא במדרש תנחומא על פסוק זה בזה"ל: ילמדנו רבנו, כמה מתנות נבראו בעולם? כך שנו רבותינו, שלש מתנות ברא הקדוש ברוך הוא בעולם, חכמה וגבורה ועושר. זכה אדם לאחד מהן, נוטל חמדת כל העולם. זכה בחכמה, זכה בכל. זכה בגבורה, זכה בכל. זכה בעושר, זכה בכל. **אימתי, בזמן שהן מתנות שמים ובאות מכח הגבורה של הקדוש ברוך הוא, אבל גבורתו ועשרו של אדם אינה כלום.** שכן אמר שלמה, ישבתי וראה תחת השמש, כי לא לקלים המרוץ, ולא לגבורים המלחמה, וגם לא לחכמים לחם, וגם לא לנבונים עושרי וגוי' (קהלת ט). וכן ירמיה אמר, 'יכה אמר ה', אל יתהלל חכם בחכמתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, אל יתהלל עשיר בעשרו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל, השכל וידע אותי' (ירמיה ט). ומתנות אלו בשעה שאינן באין מן המקום, סופן לפסק ממנו. שנו חכמים: שני חכמים עמדו בעולם, אחד מישראל ואחד מאומות העולם, אחיתפל מישראל ובלעם מאומות העולם ושניהם אבדו מן העולם הזה ומן העולם הבא. שני גבורים עמדו בעולם, אחד מישראל ואחד מאמות העולם, שמשון מישראל וגלית מאומות העולם ושניהם אבדו מן העולם. שני עשירים עמדו בעולם, אחד מישראל ואחד מאומות העולם, קרח מישראל והמן מאומות העולם ושניהם אבדו מן העולם. למה? לפי שלא היתה מתנתן מן הקדוש ברוך הוא אלא היו חוטפין אותה להן. וכן את מוצא בבני גד ובני ראובן, שהיו עשירים הרבה והיה להם מקנה גדול, וחבבו את ממונם וישבו להם חוצה לארץ. לכך גלו תחלה מכל השבטים, שנאמר 'ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה' (דברי הימים א. ה). ומי גרם להם? על שהפרישו עצמם מן אחיהם בשביל מקניהם. ומנין? ממה שקראו בענין, 'ימקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד'.

עוד מובא שם על 'ימקנה רבי, בזה"ל: זה שאמר הכתוב 'לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו' (קהלת י). 'לב חכם לימינו, זה משה. 'ולב כסיל לשמאלו, אלו בני ראובן ובני גד שעשו את העקור טפל והטפל עקר. למה? שחבבו נכסיהם יותר מגופן. שאמרו למשה גדרת צאן נבנה למקננו פה, פה תחלה, ואחר כך, וערים לטפנו. אמר להם משה, לא תעשו כן! עשו את העקר תחלה. בנו ערים לטפכם, ואחר כך גדרת לצנאכם. הוי, 'לב חכם לימינו, זה משה. 'ולב כסיל לשמאלו, אלו בני ראובן ובני גד. אמר להם הקדוש ברוך הוא, **אתם חבבתם ממונם יותר מנפשתיכם, חייכם, אין בו ברכה,** שנאמר 'נחלה מבהלת בראשונה ואחריתה לא תברך' (משלי כ). 'אל תיגע להעשיר, מבינתך חדל' (שם כג). ואיזהו עשיר? השמח בחלקו, שנאמר 'יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך' (תהלים קכח), עכ"ל.

כמה וכמה דברים נעלים למדנו כאן: א. עמלו של האדם לשוא הוא. ב. לא לחינם נתן המדרש דוגמאות על אנשים הן מבני ישראל והן מאומות העולם, ללמדך שהכל שוין בזה. ג. הממון מעביר דעתו של האדם, עד כדי שעושה את העיקר טפל והטפל עיקר. ואם מצינו זאת בדור המדבר דור דעה שאין לנו כלל השגה במעלתם על אחת כמה וכמה אנו. ד. המחשב ממונו יותר מנפשו, יפסיד גם את ממונו. כל זאת העלינו מחמת הכאב על דורינו, אשר שם מגמת עיניו ונפשו, לחיצוניות תירה. ואין כוונתו כאן על אנשים עשירים שבתם עם נברשות או שטיחים וכל כיו"ב, דעל אלו לא עסקינו. אלא צערינו הגדול על הרבה אנשים המקפידים שבתם יהיה מצוחצח ומבריק בכל עת, שהקירות יהיו לבנות כשלג, והמפה תהיה פרושה ביושר מתמיד על השולחן, ושהילד יהיה מלובש רק בבגדים מהחברות המפורסמות, ושבגדיו יהיו תמיד ללא כל רבב ואם מתלכלך מיד הם מחליפים לו בבגדים אחרים, וכשאוכל מרגילים אותו שיאכל מעל הצלחת ושלא חייו יפול שום פירור מחוץ לה, ואם שפך משקה או כל דבר אחר או נשבר כוס וכיו"ב מביעים הם מורת רוח קשה ועוד ועוד...

אלו ודומיהן, כדאי שיתנו את דעתם להיזקקים החינוכיים הנגרמים מכך, ואלו הן: ראשית, גורמים שבנם לומד מהם שהממון חביב עליהם יותר ממנו. ועוד שהממון חשוב מאוד, שהרי הוריו מקפידים על ממונם ביתר שאת וביתר עוז. גם **ערך התורה פוחת בעיניו,** היות ואינו רואה שהוריו מקפידים וזהירים כל כך על התורה, כמו שמקפידים וזהירים על הממון. **לילד אין את החופשיות,** והוא מוגבל מאוד, וממילא את כל החוסר שלו להשתחרר מכלביו **מוציא במקומות אחרים ללא שליטה,** וההורים מתפללים איך בבית הוא מקסים ואילו שם הוא וכו'. **נוסף לזאת** גם כשהילד יגדל ישאף לכל זאת היות ויתרגל לכך, ולא תמיד הבן זוג גם כזה וממילא ביתם לא יעלה יפה עקב הקפדנות ואכמ"ל.

כמוכן ופשוט הוא, שצריכים לחנך ולסדר וניקיון, אך לא לעשות מהבית ומהרכוש עיקר. אם המפה הפוכה או עקומה, נחנך ילדינו לסדרה. אך אם היא לא משורטטת ומדוגמת על השולחן, לא צריך ליפותה ולהשוותה עד כדי כך, כי אז חינוכוהו לממון עיקר. אם הילד שפך פטל על הרצפה, נחנכו לנקות עם סמרטוט את אשר עשה, אך לא בגלל זה צריכים לשטוף שוב את כל הרצפה. זה הכלל: **לעשות את הממוצע!** בל ישכח האדם. מי שחושב שע"י מעשיו ישנה את אשר נגזר עליו, יפסיד גם את מה שמצוי אצלו. עדיף בית לא הכי מסודר ומצוחצח, אך ילדים מחונכים שאוהבים את הבית ונהנים מהשהיה בבית. ואל ישכח האדם להתפלל גם על זאת ובפרט מי שבטבעו הדבר, ויהי ה' עמו.

התודה והברכה לידידיי הצעוע והנחבא, אשר מסורת אבותינו עתיקת חימים נצבת לנגד עינינו, לחזקה ולשמרה ולחנחילה בבני בעים. הלא הוא היה חנניה זל"וי היי בעל חברת אי ריידר מוטרורוס. יהא רעוא שיוכח להמשיך להגדיל תורה ולהאזירנה, ויראע פרי מעורך בעמלו ויעליו בעסקיו להמשיך לרומם תורת ק"ק תימן, אכ"י

תפארת בנים

גם כשיוצאים להתרענן... אהבה ואחוה משתלט עליהם



בדרכיהם אתהלך...

היט נביא בגוים!?

פתרונות לפרשת 'פינחס'

אחודה חידה! משפטן (במדבר כ. ה) נו"ן פשוטה רבתי, וגמטריא שלה שבע מאות. הזוכה בהגרלה: משה חממי. מי בתמונה? הרב אברהם עמרני. הזוכה בהגרלה: הראל צדוק.



אזרח חידה!
הרחקו מהעם בגלל ששמעו לקול רבם בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?



בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

צמצומי-לשון

קִלְפִי – מה שכיום אומרים קִלְפִי, והוא עייש שנקלף מן העור.



בערב חג הפסח הזדמנה אשה נכריה לשכונת היהודים בעיר אמצומעה, ועברה ברחובותיה בין בתי היהודים. אשה זו חשקה נפשה בדת היהודים ועל כן פרצה לאחד הבתים של היהודים וגעתה בבכיה, התחננה וביקשה שיכניסוה בדת היהודים. לאחר התייעצות בין חכמי היהודים נתקבלה החלטה לבצע את הגיור מיד. התכנסו הרב שלום זכריה זצ"ל והרב מוסא יחיא זצ"ל וערכו טבילה במקוה ולמדו אותה מעט מצוות הנהוגות בנשי ישראל.

יומים לאחר מכן נודע הדבר בכל העיר. כל הגוים שם נתמלאו זעם, ובקשו לנקום נקם ביהודים, ובראש וראשונה להוציא משכונת היהודים. זממו ועשו. כפתו אותה וגררו אותה בכל רחובות העיר, למען יראו וייראו. מזימתם היתה לבצע פוגרום בכל היהודים ביום טוב אחרון של פסח, בשעה שכולם נמצאים בבית הכנסת. כששמעו זאת היהודים, מיד לבשו שק והתפללו מעמקי ליבם להי שישועים. שמעו הי תפילתם, ובבוקר השכם הופיע לפני השייד שלהם אחד מפשוטי העם העובד במסגף (מסגד בלע"ז), וסיפר לשייד שלא יגעו ביהודים, כיון שהוא חלם שאם יזיקו ליהודים, המגדל שהוא שוכן בו יתפוצץ ורגלו תישבר. וכבר אמרו חז"ל 'נבואה ניתנה לשוטים'. השייד רעד ופחד בשומעו את הדברים האלו, ועל כן החליט להמתין עד למחרת, לודא אם נבואה זו תתקיים. בבוקר השכים ועמד בחצר המגדל, והנה נוצר סדק רחב ממדים לכל אורך המגדל. מיד גמלה בלבו החלטה והוציא קול קורא שהכריז ברחובות ובשווקים, שכל מי שזיק ליהודים דמו בראשו! ברוך הי' העושה נסים לעמו ישראל בכל דור ודור. (שו"ת הרש"י עמי שלי"ג)

פניני הלכה

אמירת 'מזמור לדוד הי' קראתיך' ומשכיל לדוד בהיותו במערה' לאחר תפילת מנחה בימות החול

ידוע מנהיגנו בימות החול לאחר תפילת המנחה כשיש שהות לומר שני מזמורים 'מזמור לדוד הי' קראתיך' (תהילים קמ"א) ו'משכיל לדוד בהיותו במערה' (שם קמ"ב), וכמובא בתכלאל עץ חיים (ח"א עמי פח).

וכתב בעיני יצחק (ח"א סיני אות י"ח) וז"ל: הטעם נלע"ד פשוט, מפני שנזכר בו משאת כפי מנחת ערב. שוב מצאתי להרמ"ק בסידורו תפילה למשה דף קע"ז, שיש מנהגים שונים במזמורים שאומרים אחר מנחה, והמנהג העיקרי הוא לומר שני המזמורים שהזכרנו ופירש טעמם באריכות על פי היסוד, עכ"ל.

וראינו לנכון להעלות כאן חלק מפירוש הרמ"ק שם וז"ל: ועיקר מנהג הוא לומר שני מזמורים אלו, ומתוך ביאורם יתבאר הייחס אשר להם במנחה, מפני שהם תפילת השכינה וצעקתה, בהיותה נסבכת בענפי החיצונים ונסרכת בהם שאינה יכולה לעלות. ולזה אמר מזמור לדוד, שכל מה שאמר דוד על השכינה ועל עצמו ועל ישראל אמרו. וזה עיקר גדול למתפללין בצערן ומתחננים יכונו שהשכינה היא המצטערת בצערה שהיא עם ישראל בצרה וצרת כל ישראל וצרתו שם....

תכון תפילתי קטורת לפניך. הנה הקטורת סוד השכינה קשורה בכל תיקוני הספירות. לזה אמר תפילתי שהיא קשורה השכינה תכון ותתקן קטורת בבחינת קשר כל הסמים יחד בה בסילוקה למעלה דהיינו לפניך ואח"כ משאת כפיי חסד וגבורה שתי זרועות שהיא מסתלקת בחיבוק מנחת ערב היינו שהוא סוד היחוד הנעשה ע"י יצחק כי הערב בעלי הדינים גובריה והיא נקשרת בשמאל יצחק ברבקה. ונדע שהקטורת מצד אימא עילאה לכך לתקן סוד מנחת ערב שהיא מנחה בדין שליטת הערב יתקן ע"י הקטורת שהיא מצד הבינה כדפי' בזהר בפסוק שמן וקטורת....

משכיל זה תפלה אל החכמה דהיינו היסוד משכיל לדוד מצד החכמה. והיינו בחינה עליונה ממזמור לדוד שתפלה הקודמת עיקרה בבניה וזו עיקרה בחכמה. ולזה **בהיותו במערה** דהיינו סוד היסוד הצדיק בצרת מערה היא צרת השכינה. ולכך **במערה תפלה** בסוד מערת המכפלה היא תפלה מיוחדת ומיוחד היסוד כשחבר תפלה זו לנוכח צרתם....

ומצד היסוד **אשפוך לפניו שיחיי** חיי שי' כדפי' בתיקונים דהיינו היסוד מצד ג' אבות והוא נקרא שיח השדה דהיינו שי"ח י' ואשפוך דהיינו לערות ממטה למעלה....

טמנו פח לי דרך טמינה והעלם התעוררו הדין וסתמו האורח בענין שנעשה למוטה פח לי משם לא שיש שם דין. אלא כאשר אין שמירה למצות יתעורר בדרך העלם הדין משם ועתה בעת המנחה אין החסד נקשרת עמהם. וזהו שאמר הבט ימין וראה ואין לי מכיר שאינה מתעוררת בעת המנחה אבד מנוס ממני שפעמים אחרות אין נסה כצפור מיד הנץ ועתה **אבד מנוס** ע"י היסוד שהוא יחיד **אין דורש לנפשי**. ולזה **זעקתי אליך הי' אל החכמה בסוד הזעקה**. אמרתי אתה מחסי כי ההגנה יבוא משם.... עכ"ל.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואה ובריאות איתנה
חיים בן שלמה
מתוך אריכות ימים ושנים

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

ידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר וגו'.

להבין אומרו כאן **ראשי המטות**, מפני מה קראם כאן ראשי המטות, משא"כ בכל מקום שקורא אותם נשיאי ישראל, והי"ל: אל נשיאי בני ישראל לאמר.

ואפשר לומר, והוא: כי הנה נודע מאמר הפסוק: כי מפני הרעה נאסף הצדיק. ונודע ביאורו, שר"ל: מפני הרעה שלא תבוא על ישראל, נאסף הצדיק שהוא ראש ומנהיג הדור, כי באסיפתו מתבטלת הרעה מהעולם אם חזרו אנשי דור בתשובה, ואם לאו שולטת מה"ד גם בהם. נמצא כי כשהרעה שולטת בעולם אינה מתחלת כ"א מהצדיקים שהם ראשי הדור. וכן ארז"ל: כשמדה"ד שולטת בעולם אינה מתחלת כ"א מהצדיקים, דכתיב: כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש, אינה מוצאה את הקוצים אלא וכבר נאכל גדיש.

וכפליים לתושיה בזה"ק [פנחס רי"ח ע"א], וז"ל: בחובא דדרא ודאי מתפסין צדיקא והוא אוקימנא הני מילי. אבל בשעתא דיתפסון צדיקא במרעין או במכתשין, בגין לכפרא על עלמא הוי, כדין יתכפרון כל חובי דרא וכ"ל. בשעתא דבעי קבי"ה למהיב אסותא לעלמא, אלקי לחד צדיקא בנייהו ובגיניה יהיב אסותא לכולא, מנלן? דכתיב: והוא מחולל מפשעינו וגו' ובחבורתו נרפא לנו. ובחבורתו אקזותא דדמא כמאן דאקזי דרועא וכ"ל, עכ"ל.

הא למדת שהיסורין והמכאובות והצרות והתלאות שיבואו על הצדיק הדור, הכל הוא לטובת אנשי הדור לכפרת עוונם אם הרהרו בתשובה, ואם לא הרהרו תשלוט בהם ח"ו מדה"ד. והיינו מתלא דאז"ל [בבא קמא נב:]: כד רגיז רעיא על ענא עביד לנגדא סמותא. ופי': כאשר יכעוס הרועה על הצאן, יסמא המנהיג כדי שיפלו כל ההולכים אחריו, עכ"ל.

ומכאן נבוא בביאור הפסוק, אך נקח ממנו הנצרך לענייננו. וכך שיעורו:

ידבר משה, אין **ידבר** אלא לשון קשה, **ומשה** אותיות **השם**, כלומר: מה שהשם **מדבר** קשה ביסורין ומכאובין עם ראש המטות שהם הצדיקים שהם ראשי הדור, ונק' **ראשי המטות** ע"ש שמהם מתחיל הפורענות והיסורין, שהם מקבלים בראש וראשונה את המטות של מוסר ה' שהם היסורין, כי **מטות** הם לשון שבטים ורצועות, ע"ש הפסוק: שבח מוסר וגו', וכתיב: אתה בשבט תכנו וגו'. ור"ל: מה **שהשם** מדבר קשה עם הדור, הצדיקים הם ראשי המטות, שהם מקבלים המטות שהם היסורין תחילה וראש. וכל זה הוא לפדיון נפשינו, כמ"ש הזוה"ק שלעיל: בשעתא דיתפסון צדיקא במרעין או במכתשין, בגין לכפרא על עלמא הוי. וז"ש: **לבני ישראל**, כלומר: לבניין ישראל, שהיסורין שמקבלים הצדיקים הוא לצורך בניין ישראל שייבנו ויתקיימו בעולם ויתרוממו קרנם והיינו **לאמר** לשון שבח ותפארת וגדולה והתרוממות, מלשון: את ה' האמרת וה' האמירך, שהוא לשון גדולה ומלכות, שכן בל"ע קורין למלך - אמיר [עיין בעלי התוספות].

ומ"ש: **זה הדבר אשר צוה ה'.** הענין, כי ע"י הצרות והיסורין שבאים לצדיקים, נותנים הצדיקים דעתם ושכלם לומר, מה זה ועל מה זה שלח ה' אלי היסורין הללו, אין זה כ"א כדי שאתן אל לבי לפשפש במעשי ולעסוק בתורתו ולקיים מצותי ית', וע"י התורה והמצוות שעושה האיש הצדיק, גורם להמשיך מוחין דאוי"א לזו"י, ועי"כ מזדווגים זו"י.

גם אפשר לומר, והוא: כי הנה הניצוצות הקדושים הנבחנים לכל צדיק וצדיק בשורשי נשמותיהם, כשלא יזהרו בעצמם לתקנם ולהעלותם, חוזרים אותם הניצוצות ומקטרגים בהם וגורמים להצדיק שהם מבחינתו יסורין קשים וחולאים רעים ח"ו. וע"י היסורין והחולאים וכל דבר רע שמקבל הצדיק בלב שלם ובנפש חפצה באהבת ה', הוא גורם לתקן אותם הניצוצות ולהעלותם למעלה בבחי' מ"ו, ועי"כ הוא גורם ייחוד בין זו"י וממשיך להם מוחין מאוי"א. וז"ש: **זה הדבר**, כלומר: כשיבואו יסורין על האיש הצדיק כז"ל, אז מייחד ומזווג זה שהוא יסוד זעיר עם **הדבר** שהוא נוק' דיליה. ומוחין דאימא הנק' **אשר** שבהם גנוזים מוחין דאבא **צוה** אותם עם ה', כלומר: מחבר אותם עם ה' שהוא ז"א, כי על ידם נעשה זוג בין זו"י.

(מקום מקדשי למהר"ח סנאני זצוק"ל)

לרפואה ובריאות איתנה יוסף בן משה מתוך אריכות ימים ושנים

לרפואה ובריאות איתנה
סעדיה עדי בן שלום צוברי
מתוך אריכות ימים ושנים

תפארת בנים

בלי עין הרע

מתוק מדבש

וטהור

וצרוף

מכסף

ומזהב



זכה בהגולה במבצע
"מרבים שלום בעולם"

התלמיד היקר ה"ה



ידידא

נהרי

נ"י

יהא רעוא

שיעלה מעלה מעלה

בדרך ארץ ומדות טובות

כהאבות והאמהות, אכ"ר

מהליכות אבותינו

ויהיו עניים בני ביתך

כתוב ב'זוהר הקדוש' (פרשת אמור דף קד.) העלהו מהר"ץ בספרו 'פרי צדיק' (עמי קנ"ב), אמר ר' אלעזר, התורה לא הטריחה את האדם לתת יותר מיכלתו, אלא כמה שיכול דכתיב (דברים טו. יז) 'איש כמתנת ידו כברכת ה' אלודייך אשר נתן לך', ע"כ.

והעלה זאת להלכה בספר 'חפץ חיים' על התורה (עמי רס"ב) וז"ל: אל ימנע אדם מלהכניס אורח לביתו באמתלא שאין לו אוכל מתאים עבורו או מקום שינה לפי כבודו. אם יחשב האדם ככה לא יקיים את המצוה, והוא ישר רעב ומבלי מקום להניח ראשו. וכן אמר התנא אבות פ"א יהיו עניים בני ביתך, הסתכל עליהם כאילו מסתדרים באיזה אופן שהוא גם העני יסתדר, עכ"ל.

וכן מפורש בספר חסידים (אות נ"ו) וז"ל: אין אדם חייב להאכיל אורחיו בבשר ולהשקותם יין, אלא כפי שהיכולת בידו. **ברם את לחמו ומימיו יתן בשמחה.** כי טוב ארוחת ירק ושמחת פנים משור אבוס ופנים זועפות, עכ"ל.

כך גם היה מעשה אבותינו בתימן, ואף לאחר שעלו ארצה המשיכו בהנהגתם, לארח תמיד על מה שיש באמתחתם. אם אין מקום במיטות היו ישנים על הרצפה וכ"ל, אך הכל היה במאור פנים ובשמחה. וכמו שכתב הרב שלמה אלמוג אכלופי שליט"א (אשר כל הנ"ל ערוך מתוך ספרו 'יערי שלמה' עמי תק"ס) שזקנתו בתיה ע"ה היה מורגל בפיה לומר בהארת פנים לאורחים הסועדים על שלחנה, 'אָרְחֵיבּוּ עַל אֲלֻחָצְלֵי פִירוּשׁ: תתארחו על מה שיש'.

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי

ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה



תפארת בנים

מפקח הת"ת הרב משה קלצקין שליט"א אשר אינו פוסח על שום תלמיד וכנס גם לגנים לשוחח עם הילדים ואף לבחונם ולקיים בכל ילד וילד חנוך לנוער לפי דרכו



עם תלמידי
מכינה אי והגן



עם תלמידי
מכינה בי

חכמי תימן

ענייני הרוח של יהדות תימן בישראל. היה חבר הרבנות הראשית בתי"א, פעיל באגוד רבני תימן המכונה "המועצה הדתית ליהודי תימן באי"י", בין היתר, דאגו חברי המועצה לתקן את המצב הדתי במחנות העולים התימנים בארץ. נתמנה ע"י הרבנות הראשית לתל אביב יפו לרב מפקח על הכשרות. דאג לבנות מקווה טהרה בשכונה, להתקנת עירוב סביב העיר, לפתיחת בית ספר דתי ראשון, הקמת בית הכנסת "שבת אחים" בו העביר שיעורים והקמת משחטה לעופות, הראשונה מסוגה בשכונת התקווה. הסמיך שוחטים רבים מכל רחבי הארץ, והמפורסם מביניהם הגרי"ש מחפוד ראש בד"ץ יורה דעה. עזר רבות לנוזקים כלכלית, והירבה בפעילות גמ"ח וב"מתן בסתר" (הייתה לו קופה בבית שהיה מידי פעם משלשל לתוכה כספים עבור בית היתומים דיסקין שבירושלים).

פעל רבות למינוי הרי"ץ לרב קייק תימן בתל אביב-יפו. פתח בביתו ישיבה לתי"ח שבה למדו תלמוד והלכה בעיון, ומינה את הרי"ץ למגיד שיעור. (לימים העלה הרי"ץ על הכתב את לימוד זה שהינו פירוש על שבע עשרה מסכתות ועדיין היונו בכתיי. הרי"ץ נהג לבוא בכל בוקר אל ביתו ולדון עמו בענייני הלכה ובצרכי השעה. תקופה מסוימת לימד הרב חייבי את הרי"ץ הלכות שחיטה הלכה למעשה. עמד בקשרי ידידות עם הרבנים הראשיים לתל אביב, הרב איסר יהודה אונטרמן והרב יעקב משה טולידאנו. נפטר כ"ח תמוז ה'תשל"ט בהיותו בן ע"ח שנים.

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת
שם אחד- לשבוע 50 ש"ל. לארבע שבועות 150 ש"ל.
לשנה- הוראת קבע של 50 ש"ל למשך שנה.
לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022

חכמי תימן

הרב אברהם בן רבי שלום יוסף חייבי זצ"ל

נולד בעיר בית עדאקה. למד תורה אצל הרב דוד מזעקי והמשיך ללמוד עם חבורת רבנים תחת הנהגתו של יידו הרב ישראל עוזרי. נחשב לאחד מהרבנים החשובים בקהילה, ובסמכותו היה להסמיך שוחטים ובדקים גם מקהילות אחרות. חיבר שירים המבטאים את ערגתו לארץ ישראל. בשנת תרצ"ג בהיותו בן ל"ב שנים עלה עם רעייתו ושתי בנותיו לא"י, התגורר במשך כשלוש שנים בכרם התימנים בתי"א ולאחמ"כ עבר להתגורר בשכונת התקווה, שם היה מנהיג רוחני ומהאנשים המרכזיים. בארץ ישראל נשא לאשה את אסתר (ילידת מצרים) בת רבי סעדיה ומלכה מנצורה ז"ל וממנה זכה לשני בנים ושתי בנות. פעל במשך שנים רבות לקידום

המשך למטה

התודה...

הברכה...

לידידנו היקר והנעלה, בנן של קדושים, שושלת לצדיקים, איש החסד והצדקה,

ה"ה צמח חייבי הי"ו

אשר תורתך ויראתך של

אבותינו חשובה בעינינו,

לשרשה ולהחדירה בצאן

קדושים בני בנינו.

יהא רעוא שיוכה לראות כל

זרעו אחריו קדושים וטהורים

צדיקים ויראים ממשיכים

שושלת נהדרה לתפארה

באהבה ובשמחה, אכ"י"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com